

Ei ole julkaistu missään.

Laulu Telmojärvelle

Telmojärven rantamilla
siellä kasvoin kaunoisilla
missä lasna allit lauloi
kuikka lemmittyään kauloi
koivussa näin telkän pesän
lokkein huuto täytti kesän.

Olit Telmo tyyni - jylhä,
vuoroon lempeä ja yhä,
päivät myrskyisessä säässä
vaahtosit vaan kuohupäässä,
nöyrryit iltahämyn eessä -
virettä ei käynyt veessä.

Kesäillan tyyntä poutaa
tahdoin selällesi soutaa
kultapilvet pintaas häilyi,
illan rusko ylläs päilyi.
Täynnä onnellista, lauhaa,
tuntea sai sielu rauhaa.

Muistan hienot Sojon sannat,
niemen kallioiset rannat,
Torohvilla käynyt joskaan
ei unohtaa voi sitä koskaan.
Haravat ja Karhusaaren.
Kajoon yllä taivaankaaren
Saares, salmes, lahdet somat
minulle on kaikki omat

4,
Heinäkuun kun päivät paistaa
ja marjasia mielit maistaa
Telmon saareen venhos ohjaa
Ei Luojan antimilla pohjaa,
maa on täynnä mansikoita,
varret taipuu vaapukoita.

Selkähärjulla kun ongit,
tai matoa sa maasta tongit,
ei turha ollut soutu, vaivas
- siell' ahvenien aukes' taivas.
Hauki koukkuun aina herkes,
kun vaan uistin veteen kerkes.

Jos polkus' sinne milloin johtaa,
miss' Ukkovaaran laen kohtaa,
Telmolle kun katsees siirtyy,
maa, taivaat toiset silmääs piirtyy.
Veet hopeiset ja taivaan sinen
luo uudet järvi ihmeellinen.

Unelmissa Telmon rantaan
paljain jaloin hienoon santeen
kuljen, päivä ~~xiix~~ siellä paistaa.
Ah, autuuttako nyt jo maistaa,
tunteako saan jo täällä
täyttymystä maitten päällä.